Parfumuri si culori (14)
Corneliu Vadim Tudor

834. Diferenta dintre omul Evului Mediu si omul Epocii Moderne? Primul lucru pe care îl fãcea omul Evului Mediu dimineata, atunci cînd se trezea, era sã deschidã Biblia. Primul lucru pe care îl face omul Epocii Moderne, atunci cînd se trezeste, este sã deschidã televizorul. Asadar, se poate trage concluzia cã diferenta dintre ei este diferenta dintre Biblie si televizor.

835. „Stau în slip, în curent, si lucrez – agale, vai! picãturã cu picãturã, ceea ce e un fel ciudat de-a scrie un roman-fluviu! Sfîrsitul dupã-amiezelor mi-l petrec pe scaunul de torturã, unde mi se mãcelãreste gura cu scoaba. Pînã atunci nu mã arãt deloc”… (Roger Martin du Gard, într-o scrisoare cãtre André Gide, la 19 iulie 1949)

836. „Telefonul e o unealtã inumanã.” (Roger Martin du Gard)

837. O clarvãzãtoare de 92 de ani îmi transmite o tainã: forta gîndului meu poate ucide. Stiam, dar nu mi-o confirmase nimeni. Dupã douã sãptãmîni, bãtrîna moare – îsi îndeplinise misiunea.

838. Marii chinuitori sau ucigasi de animale au avut un sfîrsit tragic: Arhiducele Rudolf (Mayerling), Isadora Duncan, Hemingway, Ceausescu...

839. Unii pãrinti îsi trateazã copilul ca pe-un bagaj de mînã.

840. „Au dreptate idiotii, nebunii, încãpãtînatii, violentii, toti – numai oamenii întregi la minte n-au.” (Cesare Pavese)

841. „Femeile mint, mint tot timpul si cu orice pret. Si nu-i de mirare: minciuna lor face casã bunã cu partea lor genitalã – de unde stii cã o femeie a avut orgasm?” (Cesare Pavese)

842. Internationala a III-a a hotãrît, la 12 august 1923, ceva care are darul sã ne lãmureascã mai bine de ce s-a întîmplat ulterior ce s-a întîmplat. E vorba despre decizia de a se înfiinta, la Viena, o Sectiune Bolsevicã Balcanicã. Aceastã Sectiune urma sã desfãsoare o vastã activitate pentru înfiintarea unei Federatii Sovietice în Balcani. Noua constructie statalã trebuia sã înglobeze mai multe tãri ortodoxe: Bulgaria, Grecia, România, Iugoslavia. Principalul scop al Sectiunii Bolsevice Balcanice de la Viena era pregãtirea unor trupe de atac în tãrile din Balcani.

843. Încã nu stiu ce anume m-a ajutat mai mult în viatã: cultura, integritatea moralã sau inconstienta cu care am riscat totul si m-am aruncat în vîltoare?

844. Oboseala se culcã si se trezeste o datã cu omul modern.

845. „Patru sînt cei mai mari – lumi complexe si inepuizabile, ambigue, moderne – Platon, Dante, Shakespeare si Dostoievski. Orice natiune dã numai unul de felul acesta.” (Cesare Pavese)

846. În viata de toate zilele existã canalii fatã de care Iuda Iscarioteanul pare un sfînt. În fond, el a împlinit profetiile.

847. Etalonul de mãsurare a timpului în Occident nu e ceasul, ci catedrala. De pildã, catedrala din Köln nu s-a terminat nici acum, dupã aproape 1.000 de ani.

848. „Eu fac în mod constant urmãtorul lucru – ori de cîte ori mã ridic sã tin un discurs, mã uit la audientã si mã gîndesc: ce de prosti! În momentul în care îmi vine în minte gîndul ãsta, sînt bine, nu-mi mai fac griji.” (Winston Churchill)

849. „Multe boli pot dispãrea, pur si simplu, prin hipnozã, pentru cã ele, de fapt, nu existã, ele sînt doar în mintea omului. Nu mai putin de 50% din boli sînt doar în minte, n-au nici o existentã organicã.” (Osho)

850. Marele secret al succesului si rezistentei mele este acesta: suflul meu vital provine dintr-o energie nepãmînteanã, care mã poartã peste toate prãpastiile, de parcã ele nici n-ar exista.

851. Îmi imaginez ce amuzant ar fi un Festival Mondial al oamenilor care cîntã în baie!

852. Coloana Infinitului, sculptatã de Brâncusi, e sira spinãrii Poporului Român.

853. Romain Rolland e Marele Preot din Templul lui Beethoven, tot asa cum Apostolul Pavel e Marele Preot din Templul lui Isus.

855. Am vise premonitorii care îmi sînt trimise din viitor si care îmi întãresc convingerea cã existã viatã dupã moarte.

856. Lucreazã si gîndeste pînã la epuizare, iar apoi vei dormi ca un nou-nãscut, care nici nu se sinchiseste cã pe lume existã si insomnie.

857. Dintre toate felurile de dictaturã, cea mai insuportabilã e „dictatura neamului prost”.

858. Mitocanul e capabil sã instaleze un aparat de aer conditionat si în cavoul familiei…

834. Diferenta dintre omul Evului Mediu si omul Epocii Moderne? Primul lucru pe care îl fãcea omul Evului Mediu dimineata, atunci cînd se trezea, era

859. În copilãrie asteptam vara cu dragoste si nerãbdare, fiindcã ea însemna vacanta mare. Acum, mã tem de ea din ce în ce mai mult, pentru cã e anotimpul celor mai teribile dezastre naturale.

860. Serviciile Secrete mã urmãresc chiar si în vizitele pe care le fac la cimitir. Dar ce comploturi as putea pune la cale cu mortii?

861. Imaginea gingãsiei absolute: puii de cãtel dorm cu un vîrf de limbutã roz afarã.

862. Întîiul Vadim cunoscut în Istorie e un mucenic crestin din Persia, care a fost ucis cu sabia, la 9 aprilie 376.

863. Nevasta lui Pillat din Pont se numea Procla.

864. Numele atît de rãspîndit, Ioan, derivã din constructia ebraicã Yehohanan, care înseamnã Yahve (Dumnezeu) a avut milã.

865. Grigore vine din greaca veche si se traduce prin Sînt complet treaz.

866. Sf. Ioan Gurã de Aur explicã semnificatia botezului crestin: ,,El este moartea si mormîntul, viata si învierea. Cînd ne cufundãm capul în apã, ca într-un mormînt, omul vechi este îngropat cu totul. Cînd scoatem capul din apã, se iveste omul nou".

867. Scenã de film de groazã, povestitã, în ,,Memoriile" sale, de scriitoarea Lucia Demetrius: ,,În 1915, a trecut tata printr-un accident. A fost delegat de Societatea Scriitorilor sã se ducã împreunã cu Caton Teodorian si Al.T. Stamatiad la inaugurarea unui bust al lui Vasile Alecsandri în cimitirul din satul Mircesti, unde se nãscuse poetul. Era întuneric. Ajunsi la cavou, doamna Alecsandri a rugat sã aprindã cineva un chibrit. A aprins tata, s-a dat cu un pas înapoi sã-i vadã pe ceilalti si a cãzut în cavoul deschis din spatele lui. A cãzut rãu. De atunci s-a ales cu o subrezenie a inimii, cu extrasistole, cu palpitatii".

868. Oscar Lemnaru istoriseste o întîmplare nostimã, petrecutã, în anii '50, la Casa Scriitorilor de la Sinaia. Era duminicã. Deodatã, linistea patriarhalã a fost spartã de gãlãgia unui alai de nuntasi, cu clondire si lãutari. Atunci, Lemnaru a iesit în balcon si a strigat, încercînd sã parã autoritar, desi era mic de staturã: ,,Liniste! Noi, scriitorii, muncim!" La care o tãrancã zdravãnã, rumenã de bãuturã si cu o gîscã în brate, i-a rãspuns: ,,Ce lucrezi, bã, în pijama?" Fireste, ea avea dreptate, puteai s-o contrazici?

869. Imnul pompierilor se pare cã a fost scris de George Cosbuc:
„Decît sã mã despart de ea
Mai bine-aprind tot satul!"

870. Rugãciunile se întretaie, în vãzduh, cu blestemele – acestea sînt cele mai mari bãtãlii aeriene din Istorie.

871. Plutarh crede cã Marcus Antonius a fost vrãjit de Cleopatra: ,,A vrut neapãrat sã petreacã iarna lîngã ea. Nu mai era om cu mintea întreagã. Îi dãduse ceva de dragoste, ori îl fermecase, cã era cu gîndul numai la ea. Fãcea planuri nu cum sã doboare vrãjmasul, ci cum sã se vadã mai iute lîngã ea".

872. Acelasi Plutarh scrie de foametea care bîntuia în tabãra lui Marcus Antonius: ,,Era o scumpete nemaipomenitã, pîinea de orz se vindea numai pe o greutate egalã de argint. De nevoie au prins a mînca numai rãdãcini si ierburi; dar si din acestea putine cunosteau si, nevoiti sã guste ierburi strãine, au dat de unele care îi înnebuneau si îi otrãveau, care cum mînca îsi pierdea memoria si nu mai cunostea pe nimeni, se apuca sã miste din loc toate pietrele, foarte serios, parcã fãcea cine stie ce lucru mare. Cît vedeai cu ochii, numai oameni aplecati la pãmînt, care sãpau pietre mereu si le mutau din loc, pînã prindeau a vãrsa fiere; si vãrsau pînã mureau, cãci nu mai era nici vin, singurul leac la boala asta. Mureau oamenii ca mustele".

873. Soldatii lui Octavianus Augustus o gãsesc pe Cleopatra ,,moartã, întinsã pe un pat de aur si gãtitã ca o reginã". Dar, cum a murit Regina Egiptului, la numai 39 de ani? Foarte spectaculos, în viziunea lui Plutarh: ,,Cicã vipera a fost adusã o datã cu smochinele si acoperitã cu frunze. Asa poruncise Cleopatra: sã tîsneascã sarpele asupra ei fãrã sã stie. Dupã

ce a dat smochinele deoparte, a vãzut-o si a zis: «Aici era, deci» – si a întins bratul gol sã i-l muste. Altii spun cã vipera era pãstratã închisã într-un ulcior si Cleopatra o îmboldea si o atîta cu un fus de aur; ea a sãrit mînioasã si a muscat-o de brat. Dar ce a fost, nimeni nu stie. Pare cã si Octavianus a crezut în semnele de pe brat, cãci la triumf a fost purtatã si statuia Cleopatrei, pe al cãrei brat era încolãcitã o viperã".

874. Sînt unii bãrbati care preferã sã fie înselati de neveste decît sã fie contrazisi.

875. Într-o carte rarã, intitulatã „Efemeride. Însemnãri si amintiri. 1908-1928", de un autor despre care nu auzisem niciodatã, M. Theodorian-Carada (nepot de frate al lui Eugeniu Carada), gãsesc unele referiri la evrei, care i-ar putea interesa si pe evreii de azi: „Revolutia francezã a dat cea dintîi drepturi evreilor. Aceastã mãsurã umanitarã si dreaptã, în principiu, nu putea fi aplicatã din pricina diferitelor secte evreiesti, fiindcã unii nu vroiau a se supune legilor Statului. Pentru a pune capãt acestor greutãti, Napoleon I a adunat un mare Sanhedriu (Sinedriu) la Paris, în februarie 1807. Acest Sanhedriu, convocat de împãrat, care a fost reprezentat de doi comisari, cunoscutii jurisconsulti si canonisti Bigot de Préameneu si Portalis, a dat o hotãrîre care i-a legat pe toti evreii din Franta si Italia.
În urma acestei hotãrîri, Napoleon a organizat cultul mozaic, punîndu-l pe picior de egalitate, «în fata Statului», cu cultul catolic si cu cel protestant. Gratie acestei organizãri napoleoniene, clerul mozaic din Franta si din Italia s-a nationalizat. Evreii italieni si francezi nu se deosebesc azi de concetãtenii lor decît prin credintã. Asta trebuie sã facã si România".

876. „Am intrat bogat în politicã si ies sãrac, dar cu mîinile curate." (Al. Marghiloman)

877. Împãratul Franz Joseph moare, în 1916, la Palatul Schönbrunn, în camera unde dormise Napoleon si unde murise fiul lui Napoleon, Ducele de Reichstadt…

(va urma)